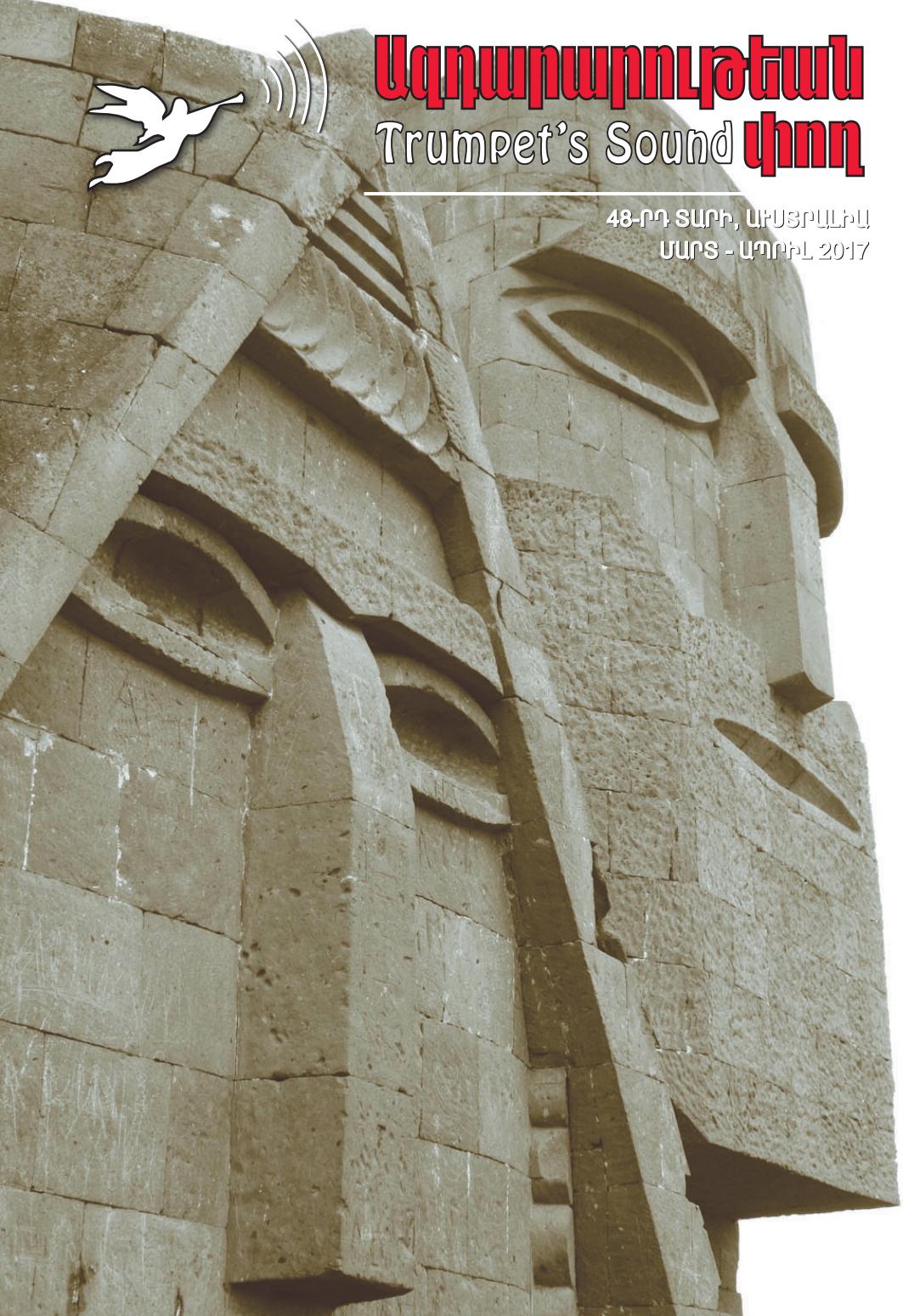




# Ազգարարութեան

## Trumpet's Sound ինն

48-րդ ՏԱՐԻ, ԱՐՄԵՆԻԱ  
ՄԱՐՏ - ԿՊՐԻՒ 2017



«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓՈՂ»  
երկամսյա հոգենոր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝  
հովի Հրաշ Գույուճեան

ACM AUSTRALIA  
PO BOX 1593,  
CHATSWOOD NSW 2057  
EMAIL: hkiujian@acmaust.org  
URL: www.acmaust.org



## Փառք կուտանք Տերոջը՝

- որ Աստուած բարի է մեր նկատմամբ
- որ ապահովեց կարիքաւոր ընտանիքներու ձմեռուայ վառելափայտի ծախսերը
- որ մեր գործակիցներն ու անոնց ընտանիքները առողջ են ապահով են
- Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներուն մէջ գրանցում ստացած «Հայ քրիստոնէական առաքելութեան» մասնաճիւղի համար

## Բովանդակութիւն

Յարութիւն .....	<b>3</b>
Հովի Հրաշ Գույուճեան	
Ճամբորդելու ուրախութիւնը .....	<b>4</b>
Ակրա Տիրապալ	
Մարախն կամ հսկայ տապալող .....	<b>7</b>
Հովան Կող Գույուճեան	
Յարատեւ՛ աղօթիղ մէջ .....	<b>9</b>
Վարդան Մարգիսան	
Կրդեօք քջային հեռախօսութ լիովին լիցքաւորուա՞ծ է .....	<b>12</b>
Հովի Ռաֆֆի Չափարեան	
Մի՛ վիատիր, անգամ, երբ մարդիկ չեն ըներ այս, ինչ պետք է ընեն .....	<b>13</b>
Տօքը՝ Շնորհ Պասապարա	
Մէյրի ճուսի Կստուածաշունը .....	<b>14</b>
Քննրուած	
Հայ քրիստոնէական առաքելութիւն <b>15</b>	
Խոնքագրական	

## Կ'աղօթենք՝

- Կիւմրի քաղաքի «ԱՍՍ»-ի աւետարանչատան կենդրոնի վերանորոգման աշխատանքներու համար
- տարբեր հիւանդանութիւններով տառապող կարիքաւորներու համար
- ԱՄՆ-Էն (Յուլ.) Եւ Աւստրալիային (Հոկտ.) միսիոնարական խումբի Հայաստան այցի համար
- ընթացիկ տարուայ վերջին Հայաստան դրկուող 19-րդ քոնթեյնրի համար

Կազմի նկարը «ԱՍՍ» միախոնարական խոսքի կողմէն, 2015թ.

## Յարութիւն

**«Վասն զի իմ անձս գերեզմանին մէջ պիտի չքողուս ու քու սուրբիդ  
ալ ապականութիւն տեսնել պիտի չտա» (Սաղմոս 16.10)**

**Ե**րայերէն բնագրին մէջ «գերեզման» բառին համար գործածուած բառը «Ծէօլ» բառն է, որը կը նշանակէ խաւար, անստուգութիւն, վայր որտեղ բոլոր մահացածները կը գտնուին՝ անկախ թէ իրենց կեանքի ընթացքին բարոյական ինչպիսի լնտրութիւններ կատարած են, այսինքն՝ թէ՝ արդարները եւ թէ՝ ամբարիշտները։ Այն խաւարի ու լուրեան վայր է՝ կեանքի ոչ մէկ նշոյլ։

Սակայն Տէր Յիսուսի եւ Անոր առաքեալներու շնորհի աւելի յստակ պատկեր ստացանք թէ ինչ կը պատահի մեզի հետ մահէն ետք։ Մենք գիտենք, որ շատ մարդիկ մահէն կը սարսափին եւ չեն ուզեր ատոր մասին խօսիլ կամ նոյնիսկ խորիիլ, այնուամենայնի մահը իրականութիւն մըն է, որ բոլոր մարդիկ օր մը պէտք է դիմագրաւեն, կամայ թէ ակամայ։ Սակայն, հաւատացեալները ինչպիսի յաղթութիւն ունին Քրիստոսվ։ Դաիք թագաւորը մեծ յոյսով ու հաւատքով կրցաւ ըսել։ «Վասն զի իմ անձս գերեզմանին մէջ պիտի չքողուս ու քու սուրբիդ ալ ապականութիւն տեսնել պիտի չտա»։

Ամէն տարի Յարութեան տօնը նշելու համար մեր երկրին մէջ չորս օրուայ արձակուրդ կը տրամադրուի մեզի։ Մարդիկ ծովեզերը կ'երթան, ընտանեկան փիքնիք կը կազմակերպեն, Զրիքէր կը խաղան կամ ձրկնորսութեամբ կը զրադուին։ Պատիկներուն շոկոլատէ նապաստակներ եւ գունաւոր հաւկիթներ կուտան, կանայք աւանդական ճաշատեսակներ եւ հրուշակեղէն կը պատրաստեն… Սակայն այս բոլորը մեզի չեն պատմէր թէ ինչու Յիսուս աշխարհ եկաւ։ Ան եկաւ, որպէսզի ես եւ դուն կարողանանք փրկուիլ եւ յախտենական կեանք ունենալ։ Յիսուսին հաւատալով յախտենական կեանքը կը ժառանգենք, ասիկա գործերով չէ, այլ մի միայն հաւատքով։

Շատ անգամ Տէր Յիսուսը խօսեցաւ երրորդ օրը յարութիւն առնելու մասին։ Յարութիւնը ցոյց կուտայ Զրիստոսի յաղթանակը մահուան մկատմամբ։ Այս յաղթանակը քուկդ կրնայ ըլլալ այսօր եթէ դուն ալ հաւատաս։

Յիսուս ըստ. «Իմ Հօրս տունը շատ քնակարաններ կան. ապա թէ ոչ՝ ես ձեզի պիտի լսէի՝ «Հիմա կ'երթամ, որ ձեզի տեղ պատրաստեմ»» (Յովհ. 14.2):

Եթէ տարուայ մէջ տօն մը կայ, որ մեծ շուրջով եւ ուրախութիւնով պէտք է նշել, ապա անկասկած Յարութեան տօնն է: Դուն ուրախութեամբ կրնաս վստահ ըլլալ, որ Հիմ Կտակարանի «Ծէօլ»-ի անստուգութիւնը հաւատացեալներուն համար չէ, այն անոնց համար չէ, ովքեր կ'ապաշխարեն եւ Տէր Յիսուսին կը վստահին ու իրենց հանդերձները մաքուր կը պահեն:

Սինչ կը պատրաստուիմք Յիսուս Քրիստոսի յարութիւնը տօնելու, եկէք յիշենք որ մենք ովքեր հաւատացինք, պիտի վերափոխուինք եւ ստանանք նոր մարմիններ, որը այս ապականացու աշխարհէն չէ: Յարութեան ժամանակ մենք Քրիստոսով նոր մարմիններ պիտի ստանանք, որպէսզի Իր հետ եւ Իր համար յալիտեան ապրինք Երկինքի մէջ:

Այս տարի Յարութեան տօնը ինչպէ՞ս պիտի տօնես, շոկոլատէ նապատակո՞վ, թէ՞ Քրիստոսի բերած յաղթութիւնով: «Ո՞ւր է ով մահ քու խայթոցդ, ո՞ւր է ով գերեզման քու յաղթութիւնդ»:

Օրինեալ Զատիկի բոլորին:

Հ. Գ.

## ճամբորդելու ուրախութիւնը

**Մ**եր կեանքին մէջ երբեմն մարդոց կը հանդիպինք, ովքեր մեզ համար կորողներ կը հանդիսանան: Թոյլ տուէք ձեզի պատմել տարեց տիկնոց մը մասին, որուն կը ճանչնայի: Ան տկար, անկողնին զանուած անձ մըն էր եւ այնքան նիհար, որ քիչ անգամ իր անկողնին ծրաբին մէջ ծածկոց կը զետեղէր: Որպէս պատանի, յաճախ կ'այցելէի զինք, յուսալով որ թերեւս իմ այցելութեամբս ինչ որ ձեւով զինք քաջալերած ըլլամ: Հիմա, ետ նայելով, ամենեւին զաղափար անգամ չու-

նիմ թէ ինչ կը մտածէր իմ կատարած «հովուական» այցելութիւններով, բայց ամէն անգամ երբ իր մօտէն կը հեռանայի, այնպիսի զգացումով մը կը լեցուէի, որ կարծես թէ ձեւով մը աւելի շատ ստացայ, քան տուի: Մինչ իր մասին կը մտածեմ, կը գիտակցիմ որ չնայած իր տարիքին ու տկարութեանը, ան ներքին ուժ մը ուներ որը վարակիչ էր, եւ Աստուծոյ հետ այնքան մտերիմ էր, որուն խսկապէս կը նախանձիմ մինչեւ օրս: Չնայած տարիքով յառաջացած ըլլալուն, ան տակաւին կը սորվէր: Ան կանգնած էր յալիտենականութեան եզրին, պատրաստ Աստուծոյ հետ յաջորդ արկածային ճամբորդութիւնը կատարելու համար:

Հանդիպած եմ նաեւ շատ այլ տարեց քրիստոնեաներու եւ ինքս ինձ հարց տուած, թէ ի՞նչ կար այս մարդկանց մէջ, որը այդքան զրաիչ էր: Յատկանիշներէն մէկը, որը այս մարդիկի ինձի համար հրապուրիչ էին, այն էր որ անոնց հոգեւոր կեանքը միշտ շարժման մէջ էր: Անոնք լճակի մէջ թակարդը ինկած ջուրերու պէս չէին, որոնք անշարժ են, հապա հոսող գետերու նման էին, որոնք առաջ շարժուելով կեանք եւ եռանդ կը տարածէին չորս կողմը: Անոնք անսահման Աստուծոյ հետ ճամբորդելու իրենց հետաքրքրասիրութիւնը չէին կորսեցուցած: Աստուծ Իր մասին նոր բացայայտումներ կ'ընէր իրենց, որու արդինքով անոնց կեանքը անընդհատ կը փոխուէր: Անոնք կը յիշեցնեն զիս Պօղոսի հետեւեալ խօսքերը. «Ոչ թէ ես... արդէն կատարեալ եղեք եմ, հապա ետեւէն ինկած եմ որ բռնեմ մրցանակը, որուն համար ալ բռնուեցայ Քրիստոս Յիսուսէն» (Փիլիպ. 3.12): Մէկ խօսքով, անոնք առաջ վազողներ են, ճամբորդողներ են: Անոնք այնպիսի ճամբորդողներ չեն, ովքեր ճշմարտութիւնը կը փնտոնեն, այլ, ինչպէս Պօղոս կ'ըսէ «բռնուեցայ Քրիստոս Յիսուսէ...»: Անոնք այն գիտակցութիւնը ունին, որ Յիսուս Քրիստոսէ գտնուեցան, Ան զուար գիրենք եւ այս ճշմարտութիւնը իրենց այնքան ոգեշնչեց ու զրաւեց, որ իրենց կեանքերը փոխուեցան եւ սկսան Քրիստոսին աւելի մօտէն ճանչնալ:

Աքրահամ նահապեսի կեանքի խորհրդանիշը վրանն էր: Օտար երկիրի մէջ պանդրիստի պէս ան «Վրաններու մէջ բնակեցաւ» (Եբր. 11.9): Ան պանդուխտ էր, ով մշտապէս ճամբորդութեան մէջ էր եւ մշտապէս Աստուծոյ փորձառարար կը ճանչնար: Սակայն բոլորովին այլ պատկեր է Աքրահամի երթորդին՝ Նովոր. ակնյայտ է որ ան չէր սիրեր

պանդուխտի կեանքը (Ծննդ. 13): Այսօրուայ շատ մարդոց պէս, ան ապահով կեանք կը փնտռէր, որը քաղձալի վայրը հասնելու գիտակցութենէն կուգայ: Ուստի, ան ընտրեց Սոլոմի մէջ հաստատուիլ: Ան չփրեց վրանի մէջ ապրելու կեանքը, քաղաքը իրեն համար շատ աւելի ապահով էր: Բայց անոր ապահովութեան զգացումը խարուակ էր, իր հասած վայրը կեղծ էր, ան պարզապէս դադրեցաւ առաջ ընթանալէ: Եթէ կարդար Ծննդոց 19-րդ գլուխը պիտի տեսնէք, որ վերջաւորութեան Աբրահամը շատ աւելի ապահով էր իր պանդուխտի վրանին մէջ, քան Դովտը՝ Սոլոմ քաղաքի մէջ:

Այն քրիստոնեաները ովքեր կը զգան թէ տեղ հասած են եւ քիչ փափաք ունին Պողոսի եւ Աբրահամի նման ճամբորդութիւնը շարունակելու եւ Աստուծոյ փորձառաբար վայելելու արդինքով իրենց անձնական կեանքերու մէջ փոփոխութիւններ տեսնելու՝ վտանգի առջեւ կանգնած են, որ իրենց հասած տեղը կեղծ է: Ուշ թէ շուտ Դովտի պիտի յայտնաբերեն, որ իրենց հասած վայրը խարուակ է եւ վերջապէս այն իրենց համար ճանձրոյթի եւ հոգեւոր լճացումի վայր պիտի հանդիսանայ, ուրկէ հարկաւոր է փախչիլ: Անոնց տեսանկիւնը եւ աստուածանաշութիւնը հիմնուած է ոչ առողջ մօտեցումներու վրայ, որը պիտի խանգարէ, որ Քրիստոսին աւելի նմանուին: Մէկ խօսքով, անոնք կը դադրին Քրիստոսի աշակերտներ կամ սորվողներ ըլլալ:

Այդ տարեց տիկինը չէր դադրած ճամբորդութիւն ընելէ: Իր յառաջացած տարիքին մէջ ան ետեւէն ինկած կը վագէր Պողոսի նման ու կը ճամբորդէր Աբրահամի նման: Մինչ ինք կը շարունակէր ջանասիրաբար Աստուծոյ ճանչնալ, առանց տեղեակ ըլլալու ան Աստուծոյ հանդէա իմ ախորժակս աւելի կը քանար:

Պահ մը տրամադրէր Աստուծոյ լսելու, որ ձեր հոգեւոր կեանքին մէջ առաջ ընթանալ կը փափաքիք, եւ որ իսկապէս կուզէք այն իրողութիւն դառնայ ձեր կեանքին մէջ:

Ուրս Տիրլավ



# **Մարախ՝ կամ հսկայ տապալող**

## **Թուոց 13.1-3**

**Ե**լից 3:7-րդ համարին մէջ կը կարդանք, որ Աստուած Եգիպտոսի մէջ եղող Իր ժողովուրդին չարչարանքը տեսաւ եւ անոնց տարիներու աղաղակը լսելով խոստացաւ ազատել զանոնք Եգիպտացիներու ձեռքն ու տանիլ աղէկ ու լայնարձակ երկիր մը, կաթ ու մեղր բխող Քանանու երկիրը: Սակայն երբ կարդանք Թուոց 14.1-3 համարները, կը տեսնենք թէ նոյն Իսրայէլ ժողովուրդը դարձեալ կը զանգատէր Մովսէսի եւ Աշարոնի թէ ինչո՞ւ Աստուած զիրենք Եգիպտոսի երկրէն հանելով բերաւ Քանանու երկիրը: Տէրը Իսրայէլի ժողովուրդին այս երկու առաջնորդները տուաւ, որպէսզի պատրաստէր զիրենք իրենց անապատի ճամբորդուրեան ընթացքին:

Երբ Եգիպտոսէն ելան՝ հաւատքի դասը սորվեցան - Տէրը խոստացաւ ազատել զիրենք եւ կատարեց Իր խոստումը: Երբ Կարմիր ծովուն առջեւ գտնուեցան, դարձեալ զանգատեցան խորհելով որ պիտի մեռնին, բայց Տէրը հրաշք կատարելով՝ զանոնք ապահով դուրս բերաւ: Անապատին մէջ տրտնջեցին որ ուտելիք եւ խմելիք չունին, Տէրը դարձեալ հոգաց իրենց կարիքները՝ միս, զուր եւ մանանա հայթայթելով:

Տէրը 2-3 տարիներ Իր ժողովուրդը առաջնորդեց Իր բազուկովը, Իր ծառային Մովսէսի միջոցաւ եւ երբ հասան խոստացուած երկիրը Տէրը Մովսէսի ըսաւ, որ 12 ցեղերէն իշխաններ դրկէ լրտեսելու Քանանու երկիրը որ տեղեկուրին բերեն: Հոս հարց մը կայ, թէ երբ Տէրը խոստացաւ ինչպիսի երկիր մը տալ իրենց ձեռքը, լրտեսի ի՞նչ կարիք կար: Բ Օրինաց 1.22-րդ համարին մէջ Մովսէս կը յայտնէ որ լրտեսներ դրկելը ժողովուրդին որոշումն էր եւ ոչ՝ Աստուծոյ:

40 օրեր ետք 12 լրտեսները կը վերադառնան նոյն տեղեկուրեամբ ինչ որ Տէրը իրենց խոստացած էր, սակայն անոնցմէ տասը կ'աւելցընեն. «...Բայց, քաղաքները պարսպաւոր ու խիստ մեծ են, ու ժողովուրդը օրաւոր է, ու Ենակի որդիները տեսանք (այսինքն՝ հսկաներ), ու մենք մեր աշքին մարախի պէս երեւցանք»: Երբ ժողովուրդը այս տասին տեղեկուրինը կը լսէ՝ իրար կ'անցնի, կը վախնայ ու կը սկսի

գանգատիլ որ Տէրը ինչո՞ւ զիրենք հոն քերաւ: Մնացեալ երկու լրտեսները՝ Քաղէք եւ Յեսու որոնք նոյն փորձառութեան ականատես եղած էին, կը հանդարտեցնեն ժողովուրդը եւ կը քաջալերեն որ ելլեն ու Ժառանգեն երկիրը ինչպէս Տէրը խոստացած էր իրենց: Լրտեսներէն տասը իրենք զիրենք մարախի չափ կը տեսնեն դժուարութիւններուն առջեւ, սակայն միւս երկուքը Տիրոց զօրութիւնը կը տեսնեն՝ յաղթահարելու ամէն դժուարութեանց:

Ի՞նչ էր տարբերութիւնը տասին եւ երկուքին: Առաջինը՝ յուսահատեցաւ իր անհաւատութեան պատճառով, իսկ միասը՝ քաջալերեց իր հաստրին պատճառով: Տասը՝ մոռցան Աստուծոյ հրաշքները անապատի ճամբորդութեան ընթացքին, երկուքը՝ յիշեցին Տիրոց հաւատարմութիւնը Իր խոստումները կատարելուն մէջ: Տասը՝ միայն դժուարութիւնները տեսան, երկուքը՝ Տիրոց բազուկը տեսան դժուարութիւններուն մէջ: Տասը՝ իրենց իմաստութեան վստահեցան, երկուքը՝ Աստուծոյ խոստումն:

Պողոս առաքեալ Փիլիա. 1.6-ի մէջ կ'ըսէ. «Այս մասին վստահ ըլլալով՝ թէ ան որ ձեր մէջ բարի գործ մը սկսաւ, մինչեւ Յիսուս Քրիստոսի օրը պիտի կատարէ»: Տէրը գործ մը սկսաւ Խրայէլ ժողովուրդին մէջ եւ կամեցաւ Քանանու երկիրը տալ իրենց եւ որովհետեւ քանից անգամ թերահաւատ գտնուեցան իրենց ճամբորդութեան ընթացքին, չկրցան ժառանգել Քանանու երկիրը եւ 40 տարիներ թափառեցան անապատին մէջ:

Այսօր, արդեօք Տէրը ի՞նչ ծրագիր ունի մեր անձնական կեանքերուն համար, մեր եկեղեցին կեանքին համար: Երբ Տէրը կ'ըսէ ելէք ու Ժառանգեցէք, Տէրը Իր խոստումը պիտի կատարէ: Բնականաբար դժուարութիւններու պիտի հանդիպինք, հսկաներու առջեւ պիտի գրտնընթինք, սակայն յաղթութիւնը Իրմէ է: Այս մասին վսահ ըլլալով, որ ան որ ձեր մէջ բարի գործ մը սկսաւ մինչեւ Յիսուս Քրիստոսի օրը պիտի կատարէ:

Յովան եղբ. Գույումճեան  
Քաղուած՝ «Հատընտիր հոգեւոր պատգամներ» գրքն

## Յարատելէ՛ աղօթքիդ մէջ

**Գ Թագ. 18.1, 36-46**

**Ե**րեւէ մտածեր էք, թէ ո՞րն է տարբերութիւնը աղօթքի պատասխանը ստանալու եւ աղօթքի խնդրանքը ստանալու միջեւ: Հետեւեալ հարցերէն ո՞ր մէկը աւելի կ'ընդգծէ աղօթքի մասին ունեցած ձեր տեսանկիւնը. «Որքա՞ն պէտք է աղօթեմ, որ խնդրանքս ստանամ» եւ «Որքա՞ն պէտք է աղօթեմ, որ պատասխանս ստանամ»: Կը խորհիմ թէ ճիշդ պատասխանը սա է. «Աղօթել մինչեւ պատասխանը ստանալ»: Աստուած թերեւս չտայ մեզ մեր խնդրածը, սակայն անհնար է որ Ան չպատասխանէ Իր Որդույն անունով կատարուած աղօթքները (Յովի. 14.13, Մարկ. 11.24):

Աստուած աղօթքները կը պատասխանէ երեք կերպով՝ այս, ոչ եւ սպասէ: Փաստօրէն, Աստուծոյ երրորդ պատասխանը կարելի է ընդունիլ որպէս կանաչ լոյս, քաջալերանք որ աղօթքը շարունակենք, մինչեւ որ այն դառնայ այս կամ ոչ: Կը խորհիմ թէ ճիշդ է մտածել, որ Աստուծոյ պատասխանները մեր աղօթքներուն կամ այս են, կամ ոչ: Սակայն ամէնակարեւոր հարցը ինձի եւ քեզի համար այսօր սա է. «Արդեօ՞ք կը յարատենենք մեր աղօթքներուն մէջ, մինչեւ որ Աստուծոյ պատասխանը ստանանք»:

Եղիա մարգարէն որքա՞ն աղօթեց, որ անձրեւը կտրուի եւ որքա՞ն աղօթեց որ կրկին անձրեւէ: Աստուծաշունչին մէջ գրուած չէ թէ քանի անգամ աղօթեց որպէսզի անձրեւը կտրուի ու երաշտը սկսի (հաւանաբար մէկ անգամ), սակայն երաշտի վերջը անձրեւը կրկին գալու համար նշուած է, որ ան եօթ անգամ աղօթեց: Հետաքրքրական է որ Յակոբոս իր նամակի մէջ, երբ կը գրէ այս դեպքի մասին, չի նշէր թէ Եղիան քանի անգամ աղօթեց անձրեւը դադրեցնելու եւ կրկին թերեւու համար, ան պարզապէս կ'ըսէ. «Եղիան մեզի պէս կրքերու ենթակայ մարդ մըն էր: Աղօթք ըրաւ որ անձրեւ չգայ եւ երեք տարի ու վեց ամիս երկրի վրայ անձրեւ չեկաւ: Եւ նորէն աղօթք ըրաւ ու երկինք անձրեւ տուաւ եւ երկիր իր պտուղը բուցուց» (Յակ. 5.17-18): Եղիան աղօթեց մինչեւ որ երկինքէն անձրեւ եկաւ: Ան պիտի շարուանկէր 7, 8, 9 եւ

10 անգամ աղօթել, քանի որ վստահ էր որ անձրեւը պիտի գար: Աստուած խոստացած էր զինք (Գ. Թագ. 18.1): Որպէս Աստուծոյ մարդ, իլոր մարգարէ, ան հարկաւ կարող էր ինքն իրեն մտածել ըսելով. «Ես զիտեմ, որ Աստուած ինձի խոստացած է, մէկ անգամ կ'աղօթեմ եւ անձրեւը կրկին կուգայ, ինչո՞ւ համար ժամանակ եւ աշխատանք ծախսեմ, վերջիվերջոյ ես կենդանի Աստուծոյ մարգարէն եմ»: Սակայն կը տեսնենք, որ ան խոնարհաբար շարունակեց աղօթել մինչեւ որ ան ստացաւ իր աղօթքի պատասխանն ու խնդրանքը:

Այժմ, եկէք մտածենք երկինքէն իշնող կրակի մասին: Կը կարդանք, որ Եղիան կարճ աղօքք մը ըրաւ եւ Տերոշմէն կրակ իշաւ, որը լափեց ողջակէզը, փայտերը, քարերը, հողը եւ փոսի մէջի ջուրը:

Անձրեւ եւ կրակ, նոյն աշխարհագրական տարածքին մէջ, նոյն ժամանակահատուածին մէջ, նոյն առքիւրէն կուգան՝ երկինքէն, կուգան որպէս աղօթքի պատասխան, որը կատարուած է նոյն անձի կողմէն:

Եկէք պահ մը խորիդածենք: Աւելի մեծ հաւատք դրսեւորելու կարիք որտե՞ղ կար, երկինքէն անձրեւ բերելո՞ւ, թէ՞ կրակ բերելու ժամանակ: Ո՞րը աւելի բնական է: Բնուրիւնը երկինքէն անձրեւ կը տեղացընէ եւ ոչ թէ կրակ: Եթէ այդպէս է, հապա ինչո՞ւ համար դիրին, բնական եւ Աստուծմէ խոստացուած քանի համար Եղիան եօր անգամ աղօթեց (անձրեւը), իսկ դժուար, անբնական եւ չխոստացուած քանի համար ան աղօթեց միայն մէկ անգամ (կրակը): Շատ յստակ է, որ ան աւելի ջերմեռանդուրեամք աղօթեց դիրին քանի համար, սակայն դրժուար քանի համար ան միայն մէկ անգամ աղօթեց: Կամ թերեւս պէտք է մտածենք, որ կրակի համար եղած աղօթքը աւելի մեծ հաւատքով եղած էր եւ ատոր համար անմիջապէս պատասխանուեցաւ, իսկ անձրեւի համար եղած աղօթքը տկար հաւատքով եղած էր (Եթէ հաշուի առնելու ըլլանք, որ երեք ու կէս տարի երկինքը զոց էր):

Սակայն պէտք է ընդունինք նաեւ այն փաստը, որ Եղիան իր կեանքին մէջ մինչեւ այդ պահը երկինքէն կրակ բերելու փորձառութիւն չէր ունեցած (Աքաար քազաւորի մահէն ետք այդպիսի փորձառութիւն ունեցաւ (Դ. Թագ. 1.10-14)): Աւելի մեծ հաւատք եւ աւելի շատ աղօթք պէտք էր կրակի համար, քայց հակառակը կը տեսնենք այստեղ: Նաեւ պէտք է յիշենք, որ անձրեւի համար եղած աղօթքը եւ կրակի համար եղած աղօթքը նոյն օրը տեղի ունեցան, մի քանի վայրկեաններու տար-

բերութեամբ: Նախ աղօթեց կրակի համար յետոյ անձրեւի համար: Սա կ'օգնէ մեզ հասկնալու, որ կրակի եւ անձրեւի համար կատարուած ա-դօքքը, նոյն հաւատքով ըստած աղօքքներ էին: Ուրեմն, յստակ կը դառնայ մեզի, որ աղօքքը պատասխանուելու գաղտնիքը այս պարագա-յին, ոչ թէ Եղիայի հաւատքն էր, այլ յարատեւութիւնը, առաջինութիւնն մը, որ բացակայ է արդի քրիստոնէական բառարաններէն:

Սիրելի հաւատակից, արդեօ՞ք կը յարատեւես աղօքքներուդ մէջ մին-չեւ որ ստանաս աղօքքիդ պատասխանը: Որքա՞ն օրինութիւններ այ-սոր քուկդ պիտի ըլլային, եթէ պարզապէս յարատեւէիր աղօքքիդ մէջ:

Յարատեւել չի նշանակէր կրկնել աղօքքները, կամքի ուժ դրսեորել կամ Աստուծոյ յիշեցնել... այն կը նշանակէ յարատեւ վստահութիւն ու-նենալ Աստուծոյ նկատամար:

Տէր Յիսուսը նոյնապէս կը յարատեւէր իր աղօքքներուն մէջ: Երբ խա-չելութեան ժամանակը մօտեցաւ, գրուած է որ Ան երեք անգամ աղօ-թեց որ Հայրը այդ բաժակը Իրմէ հեռացնէ: Ինչո՞ւ համար երեք ան-գամ աղօթեց եւ ոչ մէկ: Արդեօ՞ք կը մտածէր որ Հայրը Իրեն չլսեց ա-ռաջին անգամէն, քաւ լիցի, Տէր Յիսուսը այն վստահութիւնը ունէր որ Հայրը միշտ Իրեն հետ է եւ միշտ Իրեն կը լսէ: Յովի. 11.42-ի մէջ Յի-սուս Իր Հօր մասին խօսելով կ'ըսէ. «Ես գիտէի, որ ամէն ատեն ինձի կը լսես....»: Աղօքքի երեք անգամ կրկնութիւնը ցոյց կուտայ Տէր Յի-սուսի շարունակական վստահութիւնը առ Աստուծած: Ան պիտի վստա-հէր Իր Հօրը մինչեւ վերջ: Արդեօք մենք Տէր Յիսուսէ լա՞ւ ենք, որ չենք ուզէր աղօքքի մէջ յարատեւել, թէ՞ մեր հաւատքը Յիսուսի հաւատքէն գերազանց է:

Աստուծած կ'ուզէ յարատեւենք աղօքքի մէջ, որպէսզի նաեւ յարա-տեւենք շնորհակալութիւն մատուցելու եւ զինք երկրպագելու մէջ: Եղ-իան յարատեւեց եւ այն մեծ օրինութիւն քերաւ իրեն, ազգին (Տէրոքը դարձան) եւ նաեւ երկրին (անձրեւը եկաւ):

Եկէք չյանձնուինք, այլ յարատեւենք աղօքքի մէջ մինչեւ որ մեր պա-տասխանը ստանանք՝ այն կամ ոչ: Եթէ «ոչ» ըլլայ Աստուծոյ պատաս-խանը, ապա յիշենք որ ամէն բաները բարիի գործակից կ'ըլլան, ա-նոնց համար, որոնք Աստուծոյ կը սիրեն (Հոռմ. 8.28):

Վարդան Սարգիսեան

## Արդեօք բջջային հեռախօսդ լիովին լիցքաւորուա՞ծ է

**Ա**րդեօք բջջային հեռախօսդ լիովին լիցքաւորուա՞ծ է: Արդեօք անյարմարութիւն չե՞ս զգար, երբ բջջային հեռախօսիդ մարտկոցը ուր որ է կը սպառի, կամ արդեն սպառած է եւ ելեկտրականութեան աղբիր մօտակայքը չի գտնուիր: Յաճախ այսպէս կը պատահի մեզի հետ ճիշդ այն պահուն, երբ շատ կարեւոր հեռախօսազանգ մը կը սպասենք, կամ իմէյլները կը ստուգենք...

Ես ինձի ապահով կը զգամ, երբ տանն եմ կամ գրասենեակիս մէջ, իմանալով որ հեռախօսս միացուած է ելեկտրական սնուցիչին, մինչ այն կ'օգտագործեմ: Ես երբեք մտահոգուելու կարիք չունիմ, քանի որ գիտեմ որ այն միացուած է ելեկտրական սնուցիչին: Այն ելեկտրականութեան անսպառ աղբիրի միացուած է եւ կապ չունի թէ որքան կը գործածեմ, այն միշտ լիցքաւորուելու ընթացքի մէջ է: Խնդիրս կը ծագի, երբ կը հեռանամ այդ աղբիրէն...

Ի հարկէ, այսօր կան այնպիսի միջոցներ, ինչպիսիք են մարտկոցներու շարժական սնուցիչներ, որոնք կարող են ելեկտրականութեամբ ապահովել մեր բջջայինները: Ասիկա շատ լաւ է, ես այլեւս մտահոգուելու կարիք չունիմ, քանի որ քովս ունիմ աղբիր մը, որուն կընամ դիմել, երբ հեռախօսիս մարտկոցը մեռնի:

Նոյնը կը պատահի մեզի հետ հոգեւոր ոլորտի մէջ: Եթէ ես եւ դուն կ'ուզենք հոգեւորապէս ուժեղ ըլլալ, յաղթական կեանքով ապրիլ, Աստուծոյ զօրութիւնը միշտ մեզի հետ ունենալ, երբեք չսպանիլ զօրութեան պակասութեան պատճառով եւ Աստուծոյ առաջնորդութիւնը միշտ ունենալ մեր կեանքին մէջ, ապա մենք պէտք է միշտ միացուած ըլլանք Յիսուսէն: Ան Աստուծոյ անսպառ զօրութեան աղբիրն է: Աղօթելով եւ Աստուածաշունչը կարդալով մենք կրնանք ունենալ այդ զօրութիւնը, յաղթանակն ու առաջնորդութիւնը որը Աստուծմէ կուգայ: Յիշէ՛, որ պէտք է միշտ միացուած ըլլաս Յիսուսէ: Կարդացէ՛ք Ղուկ. 11.28, Եփես. 6.18, Ս Տիմ. 2.1-4, Բ Տիմ. 3.16-17:

Ուաֆֆի Զափարեան

# **Մի՛ վհատիր, անգամ, երբ մարդիկ չեն ընէր այն, ինչ պէտք է ընեն (Գործք 12.25, 13.1-13)**

**Ա**րդեօ՞ք այսօր զայրացած ես որեւէ մէկու վրայ: Սինչ զայրոյթիդ ելք տալը երկու քան նկատի առ.

- Քու մտածածդ գուցէ լիովին ճշմարիտ չէ:
- Քու մտածածդ գուցէ ճշմարիտ է, սակայն չես կրնար ուրիշներուն ստիպել ճիշտ որոշումներ կայացնել:

## **Յովիաննէս Մարկոսի դէպքը**

Բառնաբասը եւ Սօդոսը իրենց պաշտօնը կատարելով Երուսաղէմէն եւս դառձան եւ իրենց հետ վերցուցին Յովիաննէսին, որ Մարկոս կը կոչուիր (Գործք 13.4-5):

Պօդոսը եւ իր հետ եղողնները Պափոսէ ելան ու եկան Պամփիլիայի Պերգէն, քայլ Յովիաննէսը անոնցմէ զատուելով՝ Երուսաղէմ դարձաւ (Գործք 13.13):

## **Չափազանց խրթին**

Յովիաննէս Մարկոսը հրաժարեցաւ միսիոնարական ճամբորդութենէն եւ վերադարձաւ Երուսաղէմ: Այն աւելի դժուար գործ էր քան կը պատկերացներ: Միսիոնարական աշխատանքը կրնայ ծանր ըլլալ:

## **Նախ՝ հիանալի խոստում, ապա՝ հիասթափութիւն**

Պօդոս առաքեալն ու Բառնաբասը Յովիաննէս Մարկոսի մեջ կը տեսնէին խոստումնալից երիտասարդի, սակայն վերջինս հրաժարեցաւ առաջին իսկ միսիոնարական ճամբորդութեան ժամանակ: Անոնք երկուրն ալ յոյս կը կ'ապէին Յովիաննէս Մարկոսի օգնութեան հետ, սակայն վերջինս հիասթափեցուց անոնց:

## **Ինչո՞ւ անվստահելի կը դառնանք:**

Մարդիկ անվստահելի կը դառնան բազում պատճառներով: Որոշ պատճառներ տրամաբանական են, որոշը՝ ոչ: Պէտք է զգոյշ ըլլանք: Նաեւ պէտք է յիշենք, որ մեր կեանքի ընթացքին մենք ենս հիասթափեցուցած ու վհատեցուցած ենք որոշ մարդկանց:

## **Տարածայնութիւն Քրիստոսով Եղբայրներու միջեւ**

Ինչպէս գիտենք, Պօղոս առաքեալն ու Բառնաբասը գժտուեցան Յովհաննես Մարկոսին Երկրորդ միսիոնարական ճամբորդութեան համար եւս ընդունելու հարցին մէջ (Գործ 15.36-41):

### **Քաջալերանը**

Կարող ենք քաջալերուիլ այն փաստով, որ անոնք հաշտուեցին, որվիետեւ աւելի ուշ Պօղոս առաքեալը իր բույրերուն մէջ կը յիշատակէ Բառնաբասին (Ա Կորնթ. 9.6) նաև Յովհաննես Մարկոսի (Բ Տիմ. 4.11) հետ ունեցած իր լաւ յարաքերութիւններու մասին:

Մի՛ վիատիր, անգամ, երբ մարդիկ չեն ընկը այն, ինչ պէտք է ընեն:

Չեսլոյ Պասարա  
(czeslaw7@cta.pl; www.proword.eu)

## **Մէյրի ճոնսի Աստուածաշունչը**

**Մ**էյրի անունով փոքրիկ աղջիկ մը Աստուածաշունչը շատ կը սիրեր: Աստուածաշունչը կարդալու համար ստիպուած էր 2 մղոն քալել մինչեւ իր ազգականին ազարակը: Մինչեւ 16 տարեկան այս աղջիկը իրեն տրուած մանր դրամները խնայելով Աստուածաշունչ մը գնելու չափ դրամ հաւաքեց: Այդ ժամանակ Աստուածաշունչի ընկերութիւններ չկային եւ Աստուածաշունչը շատ հազորագիւտ ու սուղ էր: Անոր մէկ օրինակը կ'արժէր 6 տոլար եւ 25 սէնք:

Օր մը բոկոտն եւ առանձին 28 մղոն ճամբայ քալեց մինչեւ որ հասաւ այն տեղ ուր Աստուածաշունչը կը ծախուէր: Հարցուց եւ զտաւ պըս Զարլսը, որ Աստուածաշունչը հայթայթող էր: Անկէ հասկցաւ թէ վերջին օրինակն իսկ սպառած էր: Աղջկան պատմութենէն եւ արցունքներէն շատ ազդուած, տուաւ անոր օրինակ մը որ բարեկամի մը կողմէ ապսպրուած էր:

Մէյրի Ճոնս խիստ ուրախացած տուն վերադարձաւ: Այսպէս այս աղջկան կեանքը 1804-ին Բրիտանական Աստուածաշունչի ընկերութեան կազմուելու մեծ ազդակ մը եղաւ:

## Հայ քրիստոնէական առաքելութիւն

«Հայ քրիստոնէական առաքելութիւն»-ը Հայաստանի մէջ 18 տարիէն աւելի է, որ կը գործէ: Իր առաքելութիւնը սկսած է մանուկներու ծառայութեան համար իր համեստ ներդրումով: Գլխաւոր գրասենեակը կը գտնուի Աւատրալիոյ մէջ, ունենալով եօթ անդամ: Հայաստանի մէջ այն գրանցուած է, որպէս մարդասիրական բարեգործական կազմակերպութիւն՝ խորհուրդի հինգ անդամներով: Այս տարի նաև գրանցուեցաւ Քայլիքորնիոյ մէջ՝ խորհուրդի չորս անդամներով:

«Հայ քրիստոնէական առաքելութեան» գլխաւոր կոչումը Հայաստանի ամէնաչքաւոր մարդկանց Աւետարանը հասցնելն է: Այդ նպատակին հասնելու համար այն կը համագործակցի տեղական եկեղեցիներու հետ, որպէսզի Աւետարանի լոյսը հասցնէ Հայաստանի մանուկներուն, երիտասարդներուն, չափահասներուն եւ ծերերուն:

«Հայ քրիստոնէական առաքելութիւն»-ը շահոյք չենտապնդող կազմակերպութիւն է: Միայն Հայաստանի մէջ ծառայող գործակիցները նիւթապէս կը վարձատրուին:

Բոլոր նուիրաբերութիւնները կ'ուղղուին հետեւեալ կերպով.

1. ընտանիքներու ամսական նիւթական աջակցութիւն
2. ընտանիքներու սնունդի արկղեր
3. առողջապահութեան ծախսեր
4. ընտանիքներու ձմեռուայ վառելափայտ եւ ջեռուցում
5. տան վարձակալութեան ծախսեր
6. սուրբահայ փախստականներու օժանդակութիւն
7. քրիստոնէական գրականութեան իրատարակչութիւն  
({{Ազգարարութեան փող}}, թերթիկներ, գրքոյկներ)
8. երիտասարդաց ծառայութիւն
9. բարձրագոյն ուսման վճար
10. քոնքեյնրի ծառայութիւն

11. Հայաստանի «Հայ քրիստոնէական առաքելութեան» ծառայակիցներու վարձատրութիւն
12. Հայաստանի «Հայ քրիստոնէական առաքելութեան» ծառայութեան ծախսեր
13. Հայաստանի Մանկանց աւետարանչութեան ընկերակցութեան ծառայակիցներու աջակցութիւն
14. Կիւմրի քաղաքի «Աւետարանչատան կենդրոն»-ի վերանորոգութիւն
15. կարիքաւորներու տան վերանորոգութիւն
16. Վանաձորի տոմիկներու մէջ ապրող ընտանիքներու աջակցութիւն

Կը քաջալերենք ձեզ օգնել մեզ, որ ուրիշներուն օգնենք: Կը խնդրեմ կա՞պ հաստատէք ձեր մօս գտնուող մեր գրասենեակներէն մէկուն հետ եւ յայտնել ձեր փափաքը մեզ կամաւորապէս օգնելու համար:

Ձեր օգնութիւնը կրնայ ըլլալ հետեւալ որեւէ եղանակներով՝

- օգնել գործը ձեր համայնքին ծանօթացնել,
- առիթ տալ ձեր եկեղեցին մէջ գործը ներկայացնել,
- վերը նշուած որեւէ ծրագրին նիթապէս աջակցել:

Կարող էք ձեր իմէյլի հասցէն գրանցել, որպէսզի պարբերաբար ստանաք մեր աղօքքի նամակները եւ նորութիւնները:

Մեզ հետ կարող էք նաեւ կապ հաստատել, եթէ կը փափաքիք միանալ մեր միսիոնարական խումբին, որը կը պատրաստուի Հայաստան այցելել ծառայութեան համար այս տարուայ ընթացքին:

AUSTRALIA: contact@acmaust.org

USA California: contact.acm.us@gmail.com

URL: [www.acmaust.org](http://www.acmaust.org)

